

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 256/06-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 23. augusta 2006 predbežne prerokoval sťažnosť L. V. – A., bytom N., zastúpeného JUDr. L. M., N., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 34 Cb 37/02 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť L. V. – A. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 14. júla 2006 doručená sťažnosť L. V. – A., N. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného JUDr. L. M., N., vo veci porušenia jeho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 34 Cb 37/02, týkajúcom sa jeho návrhu o určenie neplatnosti právneho úkonu.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že „Dňa 10. 8. 2001 som podal návrh na určenie neplatnosti právneho úkonu na Okresný súd v Nových Zámkoch. Vec bola pod sp. zn. 6 C 112/01 odstúpená na Krajský súd v Bratislave, kde bola vedená pod sp. zn. 34 Cb 37/02.

Prvý úkon vykonal Krajský súd v Bratislave až po dvoch rokoch od podania návrhu a to uznesením zo dňa 22. 10. 2003 pod č. k. 34 Cb 37/02, ktorým konanie prerušil. Proti tomuto uzneseniu som podal odvolanie dňa 11. 11. 2003. Uznesením Najvyššieho súdu SR pod č. k. 7 Obo 327/03 dňa 10. 11. 2004 bolo rozhodnuté, že môjmu odvolaniu sa vyhovuje vo vzťahu k žalovanému v 1. rade tak, že napadnuté uznesenie sa zrušuje a vo vzťahu k žalovanému v 2. rade sa potvrdzuje.

Najvyšší súd SR uznesením pod č. k. 3 Ndob 51/2005 zo dňa 28. 7. 2005 vyslovil, že na konanie je príslušný Okresný súd v Nových Zámkoch pod sp. zn. 6 C 112/01. (...)

V súčasnosti je táto vec vedená na Okresnom súde v Nových Zámkoch pod č. k. 16 C 241/05 (...).“

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd prijal tento nález:

„1. Základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Krajského súdu Bratislava v konaní vedenom pod sp. zn. 34 Cb 37/02 porušené bolo.

2. Okresnému súdu v Nových Zámkoch prikazuje, aby vo veci 16 C 241/05 konal bez zbytočných prietahov.

3. Sťažovateľovi priznáva finančné zadosťučinenie 200.000,- Sk (slovom dvestotísíc slovenských korún), ktorú sumu je Krajský súd Bratislava povinný vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Sťažovateľovi priznáva trovy právneho zastúpenia 5.788,- Sk (slovom päťtisíc sedemstoosemdesiatosem slovenských korún), ktorú sumu je Krajský súd Bratislava povinný zaplatiť na účet advokáta JUDr. L. M., N. do 15 dní od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

K sťažnosti boli pripojené aj uvedené uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) z 10. novembra 2004 a z 28. júla 2005.

Najvyšší súd uznesením č. k. 3 Ndob 51/2005-101 z 28. júla 2005 na základe nesúhlasu krajského súdu s postúpením mu veci vedenej okresným súdom pod sp. zn. 6 C 112/01 týkajúcej sa právnej veci „žalobcu L. V., podnikajúceho pod obchodným menom A., N., proti žalovaným: 1) B., a. s. v likvidácii, B., 2) S., s. r. o., N., o určenie neplatnosti právneho úkonu (...)“ rozhodol, tak, že „Na konanie je príslušný Okresný súd v Nových Zámkoch.“

Ústavný súd dopytom na okresnom súde zistil, že predmetné uznesenie najvyššieho súdu bolo doručené právnemu zástupcovi sťažovateľa 6. septembra 2005, čo nakoniec potvrdzuje aj prijímacia dátumová pečiatka na kópii tohto uznesenia pripojenej k sťažnosti.

III.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 34 Cb 37/02 došlo k porušeniu sťažovateľom označeného základného práva.

Aj keď je v záhlaví sťažnosti uvedené, že: „*Sťažnosť smeruje proti:*

1. Krajský súd Bratislava

2. Okresný súd Nové Zámky“ ústavný súd vychádzajúc zo skutočnosti kvalifikovaného právneho zastúpenia sťažovateľa advokátom, no najmä zo znenia petitu sťažnosti, ktorým sa sťažovateľ domáhal vyslovenia porušenia označeného základného práva „*postupom Krajského súdu Bratislava v konaní vedenom pod sp. zn. 34 Cb 37/02*“, (s poukázaním na ustanovenie § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde o viazanosti ústavného súdu návrhom na začatie konania) posudzoval predmetnú sťažnosť len v zmysle (rozsahu) predloženého návrhu, t. j. vo vzťahu k postupu krajského súdu v konaní pod sp. zn. 34 Cb 37/02.

Zákonným predpokladom na prijatie sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia, opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Pri opatrení alebo inom zásahu, ktorým sú aj zbytočné prieskumy v konaní pred všeobecnými súdmi, sa lehota počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Podanie sťažnosti po uplynutí tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako oneskorene podanej (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Keďže sťažovateľ namietal porušenie označeného základného práva výslovne len v konaní pred krajským súdom, začala plynúť lehota na podanie sťažnosti (proti tomuto subjektu) ustanovená v § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde dňom doručenia uznesenia najvyššieho súdu o určení miestnej príslušnosti právneho zástupcovi sťažovateľa, t. j. dňom nasledujúcim po 6. septembri 2005.

Sťažovateľova sťažnosť bola doručená ústavnému súdu 14. júla 2006, teda po uplynutí uvedenej dvojmesačnej zákonom ustanovenej lehoty.

Ústavný súd preto po predbežnom prerokovaní sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z uvedeného dôvodu odmietol ako oneskorene podanú.

Vzhľadom na to, že sťažnosť sťažovateľa bola odmietnutá, ústavný súd už o jeho žiadosti o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia a náhrady trov konania nerozhodol, lebo ich poskytnutie je v zmysle čl. 127 ods. 3 ústavy (resp. § 56 ods. 4 a § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde) viazané na vyhovie sťažnosti. Ústavný súd v závere poznamenáva, že žiadosť o prikázanie okresnému súdu konať vo veci sp. zn. 16 C 241/05 bez zbytočných prieťahov je vzhľadom k nedožadovaniu sa predchádzajúceho vyslovenia porušenia označeného základného práva postupom okresného súdu v namietanom konaní z už uvedeného dôvodu bezpredmetná.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. augusta 2006